

Nr 721

Av fröken **Elmén** och herr **Nihlfors**, om slopande av kravet på särskild ursprungsmärkning beträffande varor framställda i nordiskt land.

I 1 § lagen den 4 juni 1913 angående förbud mot införsel till riket av varor med oriktig ursprungsbeteckning heter det:

Ej må vara, därå finnes anbragt beteckning, som giver varan sken av att hava frambragts eller tillverkats i Sverige, från utrikes ort hit till riket införas för försäljning.

I och för sig är det en tolkningsfråga vad som skall avses med uttrycket "som giver varan sken av att hava frambragts eller tillverkats i Sverige". I praktiken innebär detta krav, att samtliga importerade varor, som är försedda med varumärke, måste vara försedda med uppgiften "Made in . . ." eller ordet "Import". Sådan märkning skall finnas såväl på varan som på förpackningen.

Den ifrågavarande bestämmelsen härrör från tiden före första världskriget, då man hade en annan syn på den internationella handeln. Den måste i dagens situation betraktas som i många stycken föråldrad. Alldeles särskilt gäller detta i fråga om den internordiska handeln. Genom dess utveckling håller Norden på att bli ett stort hemmamarknadsområde. Såsom framgår av nedanstående tre varianter av samma tema, kan stadgandet verka hindrande på olika sätt, vilket sammanhänger med att våra båda grannländer Danmark och Norge i sin lagstiftning saknar regler motsvarande dem, som finns i 1 § 1913 års berörda lag.

1. En vara tillverkas exempelvis i Danmark, och från början har man endast tänkt sig att försälja den i Danmark, Tyskland och ett antal andra europeiska länder. Eftersom dessa länder ej har något krav på ursprungsmärkning, anges detta ej på varan och förpackningen. I ett senare skede emellertid skall varan även försäljas i Sverige, och därvid måste varan packas upp och förses med ursprungsbeteckning.

2. En dansk tillverkad vara skall i samma utförande säljas i Danmark och Sverige. Uppgiften "Import" kan då ej användas, enär det är fel att ange detta på en vara som tillverkas och försäljs i Danmark.

3. En vara tillverkas i Danmark och säljs i flera länder, däribland Sverige. Uppgiften "Made in Denmark" är ingraverad i verktyget, som används för framställning av hölkena, varigenom ur svensk synpunkt korrekt uppgift finns på varan. I ett senare läge överflyttas emellertid tillverkningen till ett annat land, exempelvis Norge, varvid verktygen överförs till det

andra landet. Då erfordras emellertid ändring av verktyget, enär uppgiften "Made in Denmark" ej längre är korrekt.

Den nordiska handeln expanderar nu mycket snabbt. Något behov för konsumenterna att känna till om varan är framställd i det ena eller det andra av våra länder finnes normalt icke. Ofta nog framgår detta förhållande för övrigt av åsatta firmamärken eller på annat sätt. Vid serietillverkning blir det emellertid oftast en fördyrande faktor att åsätta just det för Sverige ämnade varupartiet en speciell märkning, som ej erfordras beträffande övriga delar av samma tillverkning. Denna merkostnad får ytterst den svenske konsumenten själv betala utan att han får någon egentlig valuta för denna extra utgift.

Under åberopande av det anförda hemställes,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till en sådan uppmjukning av reglerna i lagen den 4 juni 1913 angående förbud mot införsel till riket av varor med oriktig ursprungsbeteckning, att varor framställda i nordiskt land kan införas till Sverige utan särskild ursprungsmärkning.

Stockholm den 26 januari 1966

Brita Elmén

Folke Nihlfors
